

BILANȚUL — MÎNDRIA SPORTIVILOR, SPORTUL — MÎNDRIA ȚĂRII

Sărbătorescul bilanț pe care, tradițional, lara îl întocmește în fiecare august — de mai bine de două decenii și jumătate — mișcarea sportivă îi adaugă, cu legitimitate, buchetul succeselor realizate în dezvoltarea pe baze de masă a sportului, în activitatea de performanță.

Filele calendarului sînt încă departe de a consemna hotărîrea acestui an, dar de pe-acum, stimulați de entuziasmul cu care întregul popor a cîștit apropierea zilei de 23 August, sportivii patriei pot raporta realizări remarcabile obținute sub semnul lui

23 August. Tabloul este vast și nu poate fi redat în dimensiunile unei pagini. Vom puncta, așadar, principalele victorii pe care sportul românesc le raportează partidului și statului în ziua mării aniversări și ne vom face ecoul cuvintelor de mulțumire și recunoștință pe care le rostesc cu profundă sinceritate toți slujitorii sportului, al hotărîrii lor unanime de a munci în viitor cu și mai multă pasiune și competență pentru ca sportul românesc să primească, în toate domeniile sale, noi valențe de vigoare și strălucire.

SPORTUL DE MASĂ, BUN AL TUTUROR, SE DEZVOLTĂ ȘI SE DIVERSIFICĂ, AN DE AN

Ultimele ani au confirmat în peisajul sportiv românesc, ca și în altele, de altfel, dreptul la existența socială a sportului, tratat deopotrivă prin prisma performanței propriu-zise, cît — mai ales — prin aceea a sportului „pentru toți”, a mișcării și exercitiului fizic, menite să prepare sau să fortifice trupuri armonioase, să mărească capacitatea de muncă a practicanților.

Este tot mai recunoscut — și mai legalizat — spațiul pe care sportul îl ocupă în aria de timp a omului modern, faptul că acesta — tot mai invadat de mașini și automatisme — trebuie să fie antrenat într-un program cît mai complet de exerciții fizice, datorită căreia și se destindă deopotrivă.

Dată cu un asemenea crez, forul diriguitor al sportului românesc a organizat — în decembrie trecut — o constatare la înalt nivel, invitînd în jurul mesei de discuții specialiștii cei mai diverși, propunîndu-și totodată ca obiectiv principal — realizabil în colaborare cu Uniunea Generală a Sindicatelor, U.T.C. și Consiliul național al pionierilor — răspîndirea sportului în fabrici și uzine, pe ogoare, în școli, în facultăți.

S-a acordat astfel o deosebită atenție „CROSULUI TINERETULUI”, competiție cu larg caracter de masă, programată în toate compartimentele vieții sociale (între-

participanți: 1.200.000! Este vorba, desigur, nu de tineri care vor păși, decît, pe calea performanței, bîlînd recorduri naționale sau europene, ci de adolescenți chemați

mai mulți elevi și copii, competiții care urmăresc să ofere celor mai tinere generații a României socialiste garanția sănătății și a unei bune: ne gîndim — înainte de toate

can de tetralon și — ca o măsură de ultimă vreme — generalizarea gimnasticii în școli și internate, operație ce va deveni, începînd cu anul școlar al acestei toamne, paralelă cu exerciții de mișcare programate înaintea orelor de curs.

În ceea ce privește sportul de masă în întreprinderi, acesta a început să pătrundă — prin strădania și sub direcționarea sindicatelor — pînă la cele mai mici unități organizatorice, cunoscînd nume cîrmite „campeionate de casă”, întreceri programate între diversele profiluri de producție („TRACTORIADA”, „CUPA MINERULUI”, „CUPA METALURGISTULUI” etc.) sau dedicate unor zile festive.

Sportul la sală a cunoscut și el o dezvoltare deosebită, mii și mii de săleni fiind angrenați în competiții sportive cu caracter comunal, județean și chiar național. A intrat în tradiție „CUPA TINERETULUI DE LA SATE”, întrecere de mare amploare care adună la start, an de an, zeci de mii de fineri săteni.

Este, neîndoios, un mare succes al mișcării sportive românești contemporane acela de a fi maritorul pătrunderii sportului — în accepțiunea lui de masă — pînă în cele mai izolate comune ale țării.

Evident, rîndurile de mai sus reprezintă doar o succintă trecere în revistă a preocupărilor — și izbînzilor — sportului „pentru toți”, o cronică, care nu se află decît la primele file.

Drumul spre noi satisfacții rămîne deschis...

Ovidiu IOANITOIA

- 1 200 000 de participanți la „Crosul tineretului”!
- Peste 100 000 copii în întrecere, în cadrul acțiunii „DELFIN '70”
- „Tractoriada”, „Cupa minerului”, „Cupa metalurgistului”, „Cupa satelor”, întreceri sportive reprezentative pe ramuri de producție

de frumusețea mișcării în aer liber, conștienți de necesitatea și rolul exercitiului fizic.

Lăsînd de o parte întrecerile găzduite de diferitele campionate de calificare și de diviziile școlare — unități organizatorice aflate nu departe de perimetrul sportului de masă — și multitudinea

Rămînînd în sfera activității sportive școlare, trebuie amintite campionatul republi-

Semnificații numeroase și copleșitoare

E foarte greu să vorbești despre semnificațiile zilei de 23 August pentru poporul nostru și pentru fiecare dintre noi, tocmai pentru că ele sînt atât de numeroase și de copleșitoare. Dacă ar fi să mai gîndesc numai la mine, la cariera mea sportivă, la existența mea în general, toate acestea se leagă direct și indirect de transformările survenite în patria noastră în ultimii decenii, de noua ei istorie născută și dezvoltată din enervamentele schimbătoare de destin petrecute acum 26 de ani.

Cînd tîndușele mele m-au îndreptat spre box am găsit o mișcare sportivă tină, viguroasă, gata să sprijine tineretea, să le lăseze, să le asigure o dezvoltare multilaterală și demnitate socială. Acest profil și aceste

preocupări ale sportului nostru sînt, desigur, consecința acțiunii de la 23 August și a celor ce i-au urmat. Pentru mișcările noastre sportive, exprimate în atît de mari rezultate ale sportivilor români, este organic legată de spiritul și îndrumarea multilaterală a partidului și statului, de capacitatea economică a țării, de ridicarea întregului edificiu al României socialiste. Mă gîndesc la reușitele mele, la cele 10 titluri, de campion național, la cele două medalii de bronz și trei de argint cîștigate în Jocurile Olimpice și la campionatele europene. Mă gîndesc la clubul Dinamo București pe care nu l-am părăsit niciodată. Mult m-a ajutat instituția și oamenii aceiași în box și nevoia de multă muncă și de multe renunțări ca

ION MONEA
maistrul amant al sportului

PERFORMANȚE — 1970

IVAN PATZICHIN și SERGHEI COVALIOV Foto: Jean ZAMFIR

An de cîmpăni în calendarul olimpic, acest „1970” reprezintă pentru mișcarea sportivă românească un moment important, un etalon, un început de bilanț și o schiță de program, deopotrivă dintr-un plan vast, care vizează perspective.

Performanța sportivă a trebuit să se supună rigorilor progresului tehnic. Asistăm la o cursă fabuloasă a măiestriei și perfecțiunii, la demonstrația spectaculoasă a potențelor inepuizabile ale speciilor umane. În acest context rezultatul sportiv a ajuns să fie evaluat în alte scări, iar aurul medaliei de campion depășește alaiul celor 24 de carate. Este mai scump, mai prețios, mai greu!

Între două Olimpiade, reflectînd la ceea ce a trecut și pregătînd-o pe aceea care vine, România sportivă își menține și își consolidează pozițiile în această ambianță de mare concurență: AL TREILEA TITLU DE CAMPIONA LA LUMI LA HANDBAL, cucerit în marile, la Paris, meciuri și mai strălucitoare dacă ținem seama de caracterul universal al acestui joc, care l-a și deschis fericele porți olimpice.

CAIAUL ȘI CANOEA — a parții pitorești la Olimpiada de la Melbourne din 1956, la Paris, meciuri și mai strălucitoare dacă ținem seama de caracterul universal al acestui joc, care l-a și deschis fericele porți olimpice.

CAIAUL ȘI CANOEA — a parții pitorești la Olimpiada de la Melbourne din 1956, la Paris, meciuri și mai strălucitoare dacă ținem seama de caracterul universal al acestui joc, care l-a și deschis fericele porți olimpice.

CAIAUL ȘI CANOEA — a parții pitorești la Olimpiada de la Melbourne din 1956, la Paris, meciuri și mai strălucitoare dacă ținem seama de caracterul universal al acestui joc, care l-a și deschis fericele porți olimpice.

Sînt adevăratele care se vorbeste cu prilejul fiecărui concurs. Aproape săptămînal. Sînt însă și unii care apar în discuții doar de cîteva ori într-un an întreg. Este cazul decatoloniștilor. Ei participă, ce e drept, fără rezultate spectaculoase, în diverse probe favorite, dar la decatoloniști de la startul de 3-4 ori într-un sezon de concursuri.

Culeșanul Curt Socol este unul dintre eroii — prea puțin știuți al probelor de 10 probe. La recentele Jocuri Balcanice el a obținut medalia de aur. A pîrta sa medalie de aur în competiția balcanică, după București '64 (7382 p), Atena '65 (7153 p), Istanbul '67 (6915 p). Acum el a totalizat 7771 p, performanță care reprezintă un nou record republican și balcanic și se înscrie printre cele mai bune din Europa.

Curt Socol este un adevărat exemplu de modestie, de seriozitate, un luptător remarcabil. Fără aceste calități, cu siguranță, nici n-ar fi putut atinge printre fruntașii acestei probe atât de grele și atât de dure. Nu-i aș amintim pe Socol la Balcaniada '68 de la Atena. În timpul unei sărituri cu pralina el s-a accidentat grav.

A fost dinis de urgență la spital. Un altul în locul lui poate că ar fi abandonat concursul dar, după amiaza, Socol a fost din nou pe stadion și a continuat întrecerea, aruncînd sulița și a lărgind 1 500 m. În final s-a clasat al doilea dar, după părerea noastră, Socol a fost primul în ceea ce privește sportivitatea și dragostea față de culorile patriei.

laborator a pregătirii, înarmați cu studii științifice și bibliotecă de specialitate. Tocmai de aceea, cele 2 MEDALII DE AUR (Serghei Covaliov + Ivan Patzichin, la canoe dublu 1000 m și Petre Maxim + Aurel Simionov la canoe dublu-fond), 2 DE ARGINT (Afanasie Scîlț + Aurel Vernescu la canoe dublu 500 m și Ivan Butelchin — canoe fond) și UNA DE BRONZ (stafeta 4x500 m), obținute la campionatele mondiale din Danemarca, reprezintă o permanență mai mult decît notabilă.

LUTATORIȘII își păstrează intacte pozițiile pe scara valorilor mondiale, adaptîndu-se revoluției de regulamente care a dăinat familiile conservatoare ale unui sport ce pîrea sortit unei dispariții lente dar sigure. Liderul incontestabil al „gladiatorilor saltelei” rămîne, în continuare, minusculele GHEORGHE BERCEANU, dublu campion mondial și campion al Europei.

Dar, oclind, căpitănu echipelor pot deveni SIMON POESCU, NICOLAE MARTINESCU, ION BACIU, NICOLAE NEGUT și încă mulți alții, care — mîndrin generațiile — astăzi se vor afla din autostrada fermă a succesorilor românești.

ATLETISMUL, REGELE SPORTULUI, înfrîng în continuare prin regiunile sale: VIORICA, LIA, ILEANA, CORNELIA... Și dacă numai prenumele este de ajuns pentru a ști

despre cine e vorba, înseamnă că avem de-a face cu campioni în adevărat sens al cuvîntului. Dar iată că și bărbaii par să nu se mai împace cu ipostaza de „prinți conșciori”. Recenta Balcaniada de la București ni l-a dezvăluit capabil de performanțe și speranțe.

SPORTUL POPICELOR răsună pe seama lui cu un număr de adepți care — pe plan mondial — îl întrec pe acela al practicanților fotbalului. A fi cel mai bun dintr-o masă are de urșă nu este ușor. Cu atît mai demne de respect sînt performanțele obținute de popicarii români la C.M. de la Bolzano:

3 MEDALII DE AUR LA ECHIPĂ, PERECHE ȘI INDIVIDUAL (femei), DOUĂ MEDALII DE ARGINT LA INDIVIDUAL (femei) și ECHIPĂ (bărbați), O MEDALIE DE BRONZ LA INDIVIDUAL (bărbați). Să n-î reamintim pe laureati: ELENA CERNAT, ELENA TRANDAFIL, CRISTA ȘOCS, ANA MARCU, FLORICA NEGUTOIU, MARGARETA SZEMANI, CORNELIA PETRUSCA, LIE BAIES și IOSEF TISMANARU.

Pe panoul de onoare al sportului românesc, anul 1970 are dreptul să completeze multe rubrici, alături de goale.

NE-A DESCREȘTAT FRUNTILE ȘI FOTBALUL, prezent — după 32 de ani, și mai mult decît onorabil — în turneul final al campionatului mondial al tîrîmilor. NE-DA SPERANȚE certe întru reviriment mult așteptat vîntului și gimnastica feminină, cu prestigioasele lor victorii la turneele de la Constanța și Balcaniada de la Timișoara.

BOXUL STUDIAZĂ SUCCESUL său european de anul trecut, pregătînd — probabil — o nouă rețetă cîștitoare.

ȘAHISTELE, conduse de neobositele maeștre ALEXANDRA NICOLAE și ELISABETA POLI-HRONIADA, dăruie mari turnee vîntînd, fără s-o spună, un meci cu campioana lumii.

TIN TREAZĂ ATENȚIA IURATORILOR SPORTULUI miraculoșii, cuipi TIRIAC — NASTASE, trăgătorii, aeromodeliști, coborîți în lumea tăcută a pesterilor, și încă mulți alții.

Fără îndoială, n-am putut spune tot, și nici n-am fi locui aici, pentru că universul sportului românesc este din ce în ce mai mare.

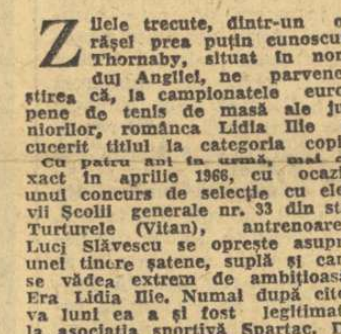
Valeriu CHIOSE

PE PODIUMUL DE ONOARE

PILDA UNUI „ANONIM”

MEZINA CAMPIONILOR

PE SCARA MARILOR SUCESE

Sînt adevăratele care se vorbeste cu prilejul fiecărui concurs. Aproape săptămînal. Sînt însă și unii care apar în discuții doar de cîteva ori într-un an întreg. Este cazul decatoloniștilor. Ei participă, ce e drept, fără rezultate spectaculoase, în diverse probe favorite, dar la decatoloniști de la startul de 3-4 ori într-un sezon de concursuri.

Culeșanul Curt Socol este unul dintre eroii — prea puțin știuți al probelor de 10 probe. La recentele Jocuri Balcanice el a obținut medalia de aur. A pîrta sa medalie de aur în competiția balcanică, după București '64 (7382 p), Atena '65 (7153 p), Istanbul '67 (6915 p). Acum el a totalizat 7771 p, performanță care reprezintă un nou record republican și balcanic și se înscrie printre cele mai bune din Europa.

Curt Socol este un adevărat exemplu de modestie, de seriozitate, un luptător remarcabil. Fără aceste calități, cu siguranță, nici n-ar fi putut atinge printre fruntașii acestei probe atât de grele și atât de dure. Nu-i aș amintim pe Socol la Balcaniada '68 de la Atena. În timpul unei sărituri cu pralina el s-a accidentat grav.

A fost dinis de urgență la spital. Un altul în locul lui poate că ar fi abandonat concursul dar, după amiaza, Socol a fost din nou pe stadion și a continuat întrecerea, aruncînd sulița și a lărgind 1 500 m. În final s-a clasat al doilea dar, după părerea noastră, Socol a fost primul în ceea ce privește sportivitatea și dragostea față de culorile patriei.

Zilele trecute, dintr-un orașel prea puțin cunoscut, Thornaby, situat în nordul Angliei, ne parvenea știrea că, la campionatele europene de tenis de masă ale tîrîmilor, românca Lidia Ilie a cucerit titlul la categoria copii.

Cu patru ani în urmă, mai exact în aprilie 1966, cu ocazia unui concurs de selecție cu elevii Școlii generale nr. 33 din str. Turturele (Vîtan), antrenorul Lucii Silăvescu se oprește asupra unei tinere tîrîm, suptă și care se vădea extrem de ambicioasă. Era Lidia Ilie. Numai după câteva luni ea a și fost legitimată la asociația sportivă Sparac. De atunci, se pregătește sub îndrumarea fostei campioane a lumii, Lucii Silăvescu.

Lidia Ilie a cîștit la 20 iulie 1966, 1,64 m înălțime și 52 kg) a absolvit școala generală nr. 205 din Drumul Tîrîreș și se pregătește intens pentru examenul de admitere din septembrie de la liceul teoretic.

Dotată cu calități fizice deose-

Cînd persona unui sportiv devine element de inspirație și generează metafore, înseamnă că avem de-a face cu un mare campion, cu un campion autentic.

Croniclearii de lupte și-au pus la încercare grea imaginație, pentru a-și găsi lui GHEORGHE BERCEANU o poreclă potrivită. I s-a spus „Păianjenul de fier”. „Heracles de buzunar”, „Marele Liliput”, toate născute din înțelegerea paradoxală a unei forțe teribile cu un gabarit neînsemnat. Într-adevăr, Gică Berceanu concurează, de la primele sale evoluții pe saltea, la o categorie minusculă: 48 kg.

Este însă indiscutabil meritul lui de a fi reușit să fie scos din teritoriul ironiilor și să se transforme într-un punct de atracție, într-un element de generațional, în clou-ul oricărui miting de lupte la care participă și Gheorghe Berceanu, această categorie.

Palmaresul „mînuilor oțelate” se întinde pe o scară logică și naturală. De la debutul său, de acum cîteva ani, la clubul Electroturture Craiova, el a cucerit — fără să sară vreo treaptă — toată satisfacția gloriei sportive: campion de juniori, de seniori, învingător la turneele speranțelor olimpice, campion al Europei, campion al lumii, de două ori consecutiv, la Mar del Plata, în Argentina, și Edmonton, în Canada.

Formatul tradițional al unei cărți de vizită ar trebui schimbă pentru ca Gheorghe Berceanu să-și poată înscrie pe ea, la cel 21 de ani ai săi, toate titlurile...

MULȚUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI PENTRU COPILĂRIA NOASTRĂ FERICITĂ!

MAREA INIȚIATIVĂ A CELOR MICI — „PARADISUL SPORTIV” DIN CONSTANȚA

Aproape de necrezut! Pe un spațiu atît de năpădit de ciutini și presărat de gropi — o fostă cîrmărie a Constanței — cei mai mici sportivi al Litoralului au fîcizat amplasamentul vîitorului lor parc. O inițiativă generoasă, de mari proporții, un vis frumos la vremea începutului, în acea vară fierbinte a anului 1966; acum, o realitate, după patru ani de muncă, de strădăni, de entuziasm.

Pe o suprafață de aproape 15 ha, pionierii și școlarii constanțeni și-au construit un stadion cu pistă olimpică, terenuri de baschet (2), handbal (2) și volei (2), un teren de mini-fotbal — singurul din țară de dimensiuni absolut regulamentare, terenuri de tenis (4), o arenă de popice (cu două culoare), un microclub de tenis de masă în aer liber, un rachetodrom, o pistă circulară pentru carting, iar în imediata vecinătate a parcului, pe malul lacului Tăbăcariei — o bază nautică,

cu debarcader și un hangar care adăpostește mai bine de 40 de ambarcațiuni de toate tipurile. Totul, la cel mai înalt grad de tehnicitate, fără a economisi gazon și bitum, cu grăzi ca în această osatură de amenajări sportive să nu lipsească alei asfaltate, peluze cu flori și verdează, iluzie cu pomi decorativi, înțelegînd concepte îndrăznețe (pe măsura beneficiarilor) și originală. Va trebui să mai adăugăm la aceste obiective finite, altele pe cale de împlinire: o sală de sport (42x18) a cărei fundație a și fost turnată, încă un teren de fotbal (cu zgură), un bazin de înot. Vom avea astfel o imagine completă a ceea ce este și mai ales a ceea ce va fi, numai peste un an, parcul sportiv al pionierilor din Constanța. Dacă lucrarea în ansamblu ei s-ar fi făcut prin investiții ea ar fi necesitat cel puțin 6 milioane! Dar totul s-a realizat fără contribuția bănească a oficialităților, fără nici o subvenție.

Cum a fost posibil?

Totul a pornit de la iniția-

tiva valorificării de către pionierii și școlarii a sticlelor, fulgilor, fructelor de pădure. Nișmenii nu știe exact care deținem sau unitate de pionieri a făcut începutul; poate a fost o acțiune spontană, simultană. Interesează însă rezultatul: aproape 250 000 de lei a reprezentat — pe între-

gul județ — contravaloarea obiectelor amintite. Un meci internațional de fotbal între pionierii județului Constanța și reprezentanții unui județ limitrof din Bulgaria a completat cu încă 150 000 lei fondul de start al acțiunii. Începutul o dată făcut, copiii s-au avîntat cu și mai multă cîtușanță la strîngerea de fonduri pentru parcul lor, lărgind continuu sfera perspectivelor bănești, prin organizarea unor spectacole de estradă, vara, în vacanță (ei înșiși fiind actori), prin crearea de cercuri ale minilor îndemnatice și confecționarea unor obiecte de artizanat. O mică crescătorie de porumbei și iepuri de casă, un camping cu 100 de locuri, un teatru în aer liber, lată altele mijloace destinate să aducă noi venituri.

Un fapt trebuie, în mod deosebit, subliniat: sprijinul permanent acordat acestei laudabile acțiuni de către organele de partid, ca și ajutorul dat de consiliile populare.

Chiar și atunci cînd nu sînt programate întreceri oficiale, din cauza vacanței, copiii se simt atrași de frumusețea stadionului.

La rîndul lor, părinții copilor, directorii de școli, profesorii și comandantii unităților de pionieri și-au adus nemîlîlocit contribuția la realizarea acestui splendid complex sportiv.

În parcul sportiv al pionierilor din Constanța s-au încheiat, zilele trecute, întrecerile a sute de echipe, care au participat la „Cupa Estival 1970”, organizate în cîntea zilei de 23 August. Așa au înțeles copiii Litoralului să răspundă încăredrea ce le-a fost acordată, pentru a-și construi, cu forțe proprii, un mic paradis tineresc. Semn al recunoștinței sincere, pe fundalul parcului sportiv, cuvinte izvorîte din căldura inimilor au adunat gîndul tuturor po-

Parcul „Cravatei roșii” din Constanța, loc de recreare fizică și educație artistică. Foto: G. A. NEAGU

Parcul „Cravatei roșii” din Constanța, loc de recreare fizică și educație artistică. Foto: G. A. NEAGU

Parcul „Cravatei roșii” din Constanța, loc de recreare fizică și educație artistică. Foto: G. A. NEAGU

Parcul „Cravatei roșii” din Constanța, loc de recreare fizică și educație artistică. Foto: G. A. NEAGU

Parcul „Cravatei roșii” din Constanța, loc de recreare fizică și educație artistică. Foto: G. A. NEAGU

Parcul „Cravatei roșii” din Constanța, loc de recreare fizică și educație artistică. Foto: G. A. NEAGU